

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พิสูจน์ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือพ่อ ครู และเป็นสัจธรรมของลูกด้วยเช่นกัน และท่านไม่สามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้

คำถาม: เหตุใดจึงมีความทุกข์ถึงที่สุดในโลกในเวลาหนึ่ง? เหตุผลสำหรับความทุกข์คืออะไร?

คำตอบ: ในเวลานี้มีลางร้ายของราหู (ดาวเสาร์) ครอบคลุมทั่วทั้งโลกและเหตุนี้เองจึงมีความทุกข์ เมื่อพ่อผู้เป็นนายของต้นไม้ก็มีลางดีของดาวพฤหัสบดีเหนือทุกคน ในยุคทองและยุคเงินมีลางดีของดาวพฤหัสบดี ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของราวันทีนั้นและเหตุนี้เองจึงไม่มีความทุกข์ที่นั่น พ่อมาเพื่อก่อตั้งดินแดนแห่งความสุข ไม่สามารถมีความทุกข์ที่นั่นได้

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกที่สุดแสนหวานเพราะลูกๆ ทั้งหมดรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณและลูกมาที่นี่จากบ้านของลูกที่ไกลมาก ลูกมาที่นี่และเข้ามาในร่างกายเพื่อเล่นบทบาทของลูก เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาท ลูกๆ กำลังนั่งที่นี่ด้วยการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเพราะพ่อได้อธิบายแล้วว่า ด้วยการจดจำระลึกถึง, บาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะถูกเผา สิ่งนี้ไม่ควรจะเรียกว่าโยคะ ชันยาสที่สอนโยคะ นักเรียนมีโยคะกับครูของเขาและลูกๆ ก็มีโยคะกับพ่อของพวกเขา นี่คือการพบปะของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด นั่นคือเป็นการพบปะของลูกๆ กับพ่อ นี่คือการพบปะที่ให้คุณประโยชน์ ส่วนที่เหลือไม่มีคุณประโยชน์เลย นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เมื่อลูกอธิบายที่นี้บรรดาการและพิพิธภัณฑท์ก็เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่จะให้คำแนะนำของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกๆ และท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ลูกจะไม่เรียกพ่อทางร่างของเขว่าเป็นพ่อสูงสุดในเวลาของความทุกข์เท่านั้นที่ผู้คนจดจำพ่อสูงสุด: โอ้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! พ่อสูงสุดอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ลูกอธิบายความรู้ของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด แต่ลูกต้องไม่เพียงแค่อธิบายว่ามีสองพ่อเท่านั้น แนนอนลูกต้องอธิบายด้วยเช่นกันว่าท่านคือพ่อและเป็นครูด้วยเช่นกัน เราทั้งหมดคือพี่น้องชายและท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทุกคนจดจำพระเจ้าผู้เป็นพ่อเพราะผลของความเลื่อมใสศรัทธานั้นได้รับจากพระเจ้า นั่นคือลูกๆ ประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อ พระเจ้าให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกแก่ลูกๆ ท่านให้อะไรแก่ลูก? ท่านทำให้ลูกเป็นนายของโลก อย่างไรก็ตามลูกต้องไม่เพียงแค่วิสูจน์ว่าพ่อคือใคร ท่านคือพ่อและเป็นผู้เดียวที่ให้คำสอนแก่ลูกด้วยเช่นกัน ท่านเป็นสัจธรรมเช่นกัน อธิบายในลักษณะเช่นนั้นที่ความคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งนั้นบินจากไป เพิ่มเข้าไปด้วยเช่นกันว่าบาปคือมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ท่านมาที่นี่และสอนราชาโยคะแก่เรา บอกพวกเขาว่า ท่านคือครูด้วยเช่นกันที่ให้คำสอนแก่เรา ดังนั้นท่านจะสามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? ครูแยกจากนักเรียนแน่นอนเช่นที่พ่อแยกจากลูกๆ ดวงวิญญาณจดจำพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดและยกย่องสรรเสริญท่าน พ่อคือเมล็ดของโลกมนุษย์ ท่านมาและให้ความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลกมนุษย์แก่เรา พ่อก่อตั้งสวรรค์และเราก็กลายเป็นชาวสวรรค์ พร้อมกับสิ่งนั้นท่านอธิบายด้วยเช่นกันว่ามีสองพ่อ พ่อทางร่างกายของลูกก็เลี้ยงดูลูกแล้วจากนั้นลูกก็ต้องไปหาครูของลูกเพื่อศึกษาเล่าเรียน และแล้วหลังจากอายุ 60 ปี ลูกก็มีครูเพื่อที่จะไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ พ่อ, ครู และสัจธรรมแยกกันทั้งหมด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี่คือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือเมล็ดของโลกมนุษย์ ผู้เป็นสัจจะ ผู้มีชีวิต และเป็นตัวแห่งความปิติ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความสุขและมหาสมุทรแห่งความสงบ เริ่มต้นที่ยกย่องสรรเสริญท่านเพราะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมายในโลก หากท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันท่านจะกลายเป็นครูของเราและสอนเราได้อย่างไร? ท่านเป็นสัจธรรมด้วยเช่นกัน ท่านกลายเป็นผู้นำทางและพาทุกคนกลับบ้าน ท่านให้คำสอนแก่ลูก นั่นคือท่านสอนการจดจำระลึกถึงแก่ลูก ราชาโยคะโบราณของบาร์ตันได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน สิ่งที่ได้แก่แก่โบราณที่สุดก็คือยุคบรรจบพบกัน ช่วงกลางระหว่างโลกเก่าและโลกใหม่ ลูกเข้าใจว่าพ่อมาเมื่อ 5000 ปีที่แล้วและทำให้ลูกเป็นของท่าน ท่านกลายเป็นครูและสัจธรรมของเรา ท่านไม่ได้เป็นเพียงแค่ว่าบาปของเราเท่านั้นท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ นั่นคือท่านเป็นครูที่ให้คำสอนแก่เราด้วยเช่นกัน ท่านอธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกเพราะท่านคือเมล็ด พระเจ้าแห่งต้นไม้ หลังจากท่านมาในบาร์ตันก็มีลางดีของดาวพฤหัสบดีครอบคลุมเหนือบาร์ตัน ผู้คนทั้งหมดในยุคทองเป็นเทพที่มีความสุขเสมอ มีลางดีของดาวพฤหัสบดีปกคลุมเหนือทุกคนและแล้วเมื่อโลกกลับมาดโมประธานก็เป็นลางร้ายของราหูเหนือทุกคน ไม่มีใครรู้จักพระเจ้าแห่งต้นไม้ หากลูกไม่รู้จักท่านแล้วลูกจะได้รับมรดกจากท่านได้อย่างไร? ในขณะที่ลูกนั่งที่นี้นั่งอย่างปราศจากร่าง ลูก

ได้รับความรู้แล้วว่าดวงวิญญาณแยกห่างจากบ้านนั้น หุ่นกระบอก หรือ ร่างกายถูกสร้างขึ้นจากวัตถุธาตุทั้งห้าและดวงวิญญาณก็เข้ามาในร่างนั้น บทบาทของทุกคนถูกกำหนดไว้แล้ว สิ่งแรกและสิ่งสำคัญที่จะอธิบายก็คือพ่อคือพ่อสูงสุดและเป็นครูสูงสุดด้วยเช่นกัน ด้วยการแสดงให้เห็นความแตกต่างของพ่อ,ครูและกูรูทางโลก พวกเขาจะเข้าใจอย่างรวดเร็วและไม่ถกเถียงกับลูก พ่อของดวงวิญญาณมีความรู้นี้ทั้งหมด นี่คือคุณสมบัติพิเศษ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายแก่เราถึงความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก ก่อนหน้านั้นฤๅษีและมุนีเคยพูดว่า “เราไม่รู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่มต้นกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง” เพราะพวกเขาสโตในเวลานั้น ทุกสิ่งได้ไปสู่สภาพของสโตประธาน สโต โรโซ และตโม สิ่งนั้นกลับมาแก่จากใหม่อย่างแน่นอน ลูกรู้ถึงช่วงระยะเวลาของวงจรโลกนี้ด้วยเช่นกัน ผู้คนได้ลืมไปแล้วว่าระยะเวลาของวงจรนั้นนานเท่าไร อย่างไรก็ตามพวกเขาได้ทำคัมภีร์ทั้งหมดเหล่านั้น ฯลฯ สำหรับหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาได้เขียนสิ่งที่โง่กวมมากมาย พ่อของทุกคนคือหนึ่งเดียว ผู้ประธานการหลุดพ้นคือผู้เดียวแต่มีกูรูมากมาย สัตว์กูรูผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สามารถเป็นผู้เดียวเท่านั้น สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์อย่างไร ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปกล่าวได้ว่าเป็นการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มีมนุษย์จำนวนน้อยนิดที่นั่น ในเวลานี้มีมนุษย์มากมาย ที่นั่นมีเพียงอาณาจักรของเหล่าเทพเท่านั้นและแล้วราชวงศ์ของพวกเขาก็เติบโต ลักษณะและนารายณ์ที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม เมื่อเป็นอาณาจักรของลักษณะและนารายณ์ที่หนึ่งก็จะมีผู้คนจำนวนน้อยมากที่นั่น เพียงลูกเท่านั้นที่มีความคิดเหล่านี้ เพียงลูกๆเท่านั้นเข้าใจว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้เดียวเท่านั้น ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากพ่อที่มีขีดจำกัดและมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของอำนาจในการปกครองสวรรค์ถึง 21 ชั่วโมงคนจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด 21 ชั่วโมงคนหมายถึงการมีชีวิตอยู่จนกระทั่งวัยชรา (มีชีวิตที่ยืนยาว) นั่นคือเมื่อลูกจากร่างของลูก ที่นั่นลูกรู้ว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่นั่นเนื่องจากลูกมีสำนึกที่เป็นร่างลูกจึงไม่รู้ว่าดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง เวลานี้ใครที่จะสามารถทำให้ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ? ในเวลานี้ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ที่นั่นลูกรู้ว่าลูกดวงวิญญาณจะละร่างที่เติบโตแล้วของลูกและแล้วก็กลายเป็นเด็ก มีตัวอย่างของงู มีตัวอย่างของงูและแมลงที่ส่งเสียง(บราห์มรี) ฯลฯ ใช้กับที่นั่นในเวลานี้ และแล้วก็ได้มีการใช้สิ่งเหล่านั้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ที่จริงแล้วลูกคือครุบราห์มินผู้ส่งเสียงต่างๆของความรู้แก่แมลงที่อยู่ในสิ่งสกปรกและเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ พ่อมีความรู้อยู่ในท่าน ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้และเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบ ทุกคนเฝ้าแต่ร้องขอความสงบ โอ้ ผู้ประธานความสงบ! พวกเขากำลังเรียกหาใคร? พวกเขา ร้องเพลงสรรเสริญผู้เดียวที่เป็นผู้ประธานความสงบ มหาสมุทรแห่งความสงบ แต่ไม่เข้าใจความหมายเลย พวกเขาพูดเช่นนั้นแต่พวกเขาก็ไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเลย พ่อพูดว่าพระเวทย์ และคัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมด ฯลฯ เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกต้องทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด มีคัมภีร์อยู่มากมาย ลูกไม่สามารถพบพ่อได้จากการที่ลูกอ่านคัมภีร์ ลูกเรียกหาพ่อ ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์ด้วยเถิด นี่คือโลกที่ตโมประธานของขยะ ที่ไม่มีประโยชน์ มีความทุกข์มากมาย ความทุกข์มาจากไหน? พ่อให้ความสุขมากมายแก่ลูก แล้วลูกลงบันไดมาได้อย่างไร? ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาได้รับการจดจำกันมา พ่อพูดความรู้นี้แก่ลูกและราวันก็สอนความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก ลูกไม่สามารถเห็นพ่อและราวันได้ ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตาเหล่านี้ ดวงวิญญาณสามารถเข้าใจได้ เราคือดวงวิญญาณและดวงวิญญาณมีพ่ออย่างแน่นอน แล้วพ่อก็กลายเป็นครูด้วยเช่นกัน ไม่มีใครเหมือนท่านเลย เวลานี้ลูกได้มาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เป็นเวลา 21 ชาติเกิดและจึงไม่จำเป็นที่จะต้องมีกูรู พ่อคือพ่อของทุกคนและเป็นครูที่สอนลูกด้วยเช่นกัน ท่านคือสัตว์กูรู ครูสูงสุดด้วยเช่นกัน ผู้ที่ให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน ไม่มีใครในทั้งสามที่จะเรียกได้ว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านบอกลูกถึงความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก ผู้คนจดจำท่าน โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ผู้ประธานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนได้โปรดมา! ชจัดความทุกข์ของทุกคนและให้ความสุข! โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! โอ้ ผู้ปลดปล่อย! และจากนั้น “กลายเป็นผู้นำทางของเราและพาเรากลับบ้านด้วยเถิด! ปลดปล่อยเราจากอาณาจักรของราวันนี้” อาณาจักรของราวันไม่ได้อยู่ในลังกา ทั้งโลกนี้มีอาณาจักรของราวันปกคลุมอยู่ในเวลานี้ อาณาจักรของรามคงอยู่ในยุคทองเท่านั้น ผู้คนสับสนอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกได้รับศรัทธาเพื่อที่จะกลับมาสูงส่ง ในยุคทองบาร์ตเคยสูงส่งและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา แม้กระทั่งเวลานี้พวกเขาก็เฝ้าแต่กราบไหว้บูชาเทพเหล่านั้น เมื่อมีลางดีของดาวพฤหัสบดีสปกคลุมเหนือบารัตนั้นก็เป็ในยุคทอง เวลานี้มีลางร้ายของราหูเหนือบารัตและดังนั้นดูซิว่าสภาพของบารัตกลายเป็นเช่นไร! ทุกคนได้กลับมาไม่ถูกต้องตามศีลธรรมจรรยา พ่อทำให้ลูกถูกต้องตามศีลธรรมจรรยาและราวันทำให้ลูกไม่มีศีลธรรมจรรยา ผู้คนพูดว่าพวกเขาต้องการอาณาจักรของรามและดังนั้นนั้นก็หมายถึงพวกเขาอยู่ในอาณาจักรของราวัน ที่พวกเขาเป็นชาวนรก อาณาจักรของราวันเรียกว่าเป็นนรก สวรรค์และนรคนั้นครั้งต่อครั้ง เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าอาณาจักรของรามคืออะไรและอาณาจักรของรา

วันนี้คืออะไร ดังนั้นก่อนอื่นลูกต้องทำให้ผู้อื่นกลายเป็นผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญา ท่านคือพ่อของเราและเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องชาย ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะได้รับมรดกจากพ่อและลูกได้รับสิ่งนั้นแล้ว พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและได้ทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข ที่เหลือทั้งหมดก็ไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าพระเจ้าแห่งต้นไม้คือผู้มีชีวิต ท่านคือสัจจะ ผู้มีชีวิตและเป็นตัวของความปิติ ดวงวิญญาณคือสัจจะและมีชีวิตด้วยเช่นกัน พ่อก็เป็นสัจจะและเป็นจ้าวแห่งต้นไม้ที่มีชีวิตเช่นกัน นี่คือน้ำมันกลับหัว เมล็ดของต้นไม้ผู้นั้นอยู่เบื้องบน เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายว่าเมื่อลูกได้อยู่อย่างใดไม่ประจวบเหมาะท่านจะมาเพื่อทำให้ลูกนั้นสโตประธาน ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ชำระรอย ตอนนี้นักได้รับการบอกว่าไม่ให้ใช้คำภาษาอังกฤษ “ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์” ลูกควรจะใช้คำภาษาอื่นดี ทุกคนศึกษาภาษาอังกฤษ พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าได้พูดก็เป็นภาษาสันสกฤต ศรีฤษณะคือเจ้าชายของยุคทอง ไม่ได้มีการเขียนไว้ที่ใดว่ามีภาษานั้นที่นั่น ภาษานั้นมีอยู่จริง ใครก็ตามที่เป็นราชาภาษาของเขาก็เป็นของตนเอง ภาษาของราชายุคทองก็จะเป็นของพวกเขาเอง ไม่มีภาษาสันสกฤตที่นั่น ขนบธรรมเนียมประเพณีของยุคทองนั้นแยกออกจากขนบธรรมเนียมประเพณีของผู้คนของยุคเหล็ก ลูกทั้งหมดคือมีร่าที่ไม่ชอบระบบและขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคมของยุคเหล็ก เมื่อลูกละทิ้งขนบธรรมเนียมประเพณีของยุคเหล็กก็มีการทะเลาะกันมากมาย พ่อได้ให้ศรัทธาแก่ลูก เอาชนะตัณหาราคะศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกมีรูปภาพของผู้ที่เป็นผู้เอาชนะโลกอยู่เบื้องหน้าลูกด้วยเช่นกัน ลูกได้รับคำแนะนำจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดว่าจะมีการก่อตั้งความสงบขึ้นมาในโลกอย่างไร ด้วยการพูดคำว่า “ผู้ประธานความสงบ” เพียงพ่อเท่านั้นที่ได้รับการจดจำ พ่อเองได้มาและก่อตั้งความสงบในโลกทุกวงจรร เนื่องจากระยะเวลาของวงจรถูกทำให้ยาวนาน จึงเหมือนราวกับว่าผู้คนกำลังหลับไหลในการนอนหลับของกุ่มกกันท์ ก่อนอื่นจงปลุกฝังศรัทธาที่มั่นคงในมนุษย์ว่าผู้เดียวนี้คือพ่อของเราและเป็นครูของเราด้วยเช่นกัน ลูกจะเรียกครูว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? ลูกๆรู้ว่า พ่อมาและสอนเราอย่างไร ลูกรู้ถึงชีวประวัติของท่านด้วยเช่นกัน พ่อมาเพื่อเปลี่ยนนรกให้เป็นสวรรค์ ท่านเป็นครูด้วยเช่นกันและท่านพาเรากลับไปกับท่าน ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณเล่นบทบาทที่สมบูรณ์ของเขาแล้วกลับบ้าน ลูกต้องการผู้นำทางที่จะพาลูกกลับไปด้วยเช่นกัน ท่านได้กลายเป็นผู้นำทางของลูก ปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และพาทุกคนกลับบ้าน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ละทิ้งระบบของยุคเหล็กและขนบธรรมเนียมประเพณีและความคิดเห็นของสังคมและนำระบบและขนบธรรมเนียมประเพณีของสกุลของพระเจ้ามาใช้ ทำให้การฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่างมั่นคง เช่นที่พ่อที่ปราศจากร่างบอกให้ลูกทำ
2. พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือ พ่อ ครู และเป็นสัตว์ครูด้วยเช่นกัน อธิบายความแตกต่างนี้ให้แก่ทุกคน พิสูจน์ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน

พร: พ่อ ขอให้ลูกมีสติปัญญาที่มีความรักและอยู่ในความสุขสันต์ทางจิตโดยการเคลื่อนออกจากพฤติกรรมที่ดูเหมือนเด็กและซุกซนร้ายกาจ ลูกบางคนประพฤติตนเหมือนเด็กที่ซุกซนร้ายกาจอันเนื่องมาจากธรรมชาติและสัญชาตญาณที่มีขีดจำกัดของพวกเขา เมื่อเป็นเรื่องของ “ธรรมชาติของฉัน” หรือ “สัญชาตญาณของฉัน” พวกเขาเริ่มประพฤติตนเหมือนเด็กที่ซุกซนร้ายกาจ คำนี้ “ของฉัน” (เมร่า) ทำให้ลูกควงหมุน (เฟร่า) อย่างไรก็ตามสิ่งใดที่แตกต่างไปจากของพ่อ ไม่ใช่ “ของฉัน” ธรรมชาติของฉันไม่สามารถแตกต่างจากธรรมชาติของพ่อได้ ดังนั้นจงออกห่างจากการประพฤติตนในลักษณะที่เหมือนเด็กและซุกซนร้ายกาจที่มีขีดจำกัด และอยู่ในความสุขสันต์ทางจิต จงมีสติปัญญาที่มีความรักและลูกอาจประพฤติตัวในลักษณะที่สนุกสนานอันเนื่องมาจากความรัก

คติพจน์: เมื่อลูกมีความรักสำหรับพ่อ งานรับใช้และครอบครัว ลูกจะได้รับอิสรภาพจากการทำความเพียรพยายาม

*** โอม ชานตี ***